ΠΑΝΤΙΕΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Ψήφισμα συμπαράστασης στον αγώνα της Συνέλευσης “Όχι Μετρό στην Πλατεία” και κάλεσμα για συγκέντρωση/πορεία Σάββατο 24/9, 18:00 Πατησίων (Αρχαιολογικό Μουσείο)

Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου – Χάρτου – Ψηφιακών Μέσων Αττικής

ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΖΟΥΝ ΟΙ ΠΟΛΛΟΙ,

ΟΧΙ ΓΙΑ ΝΑ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΟΙ ΛΙΓΟΙ

Τα Εξάρχεια αποτελούν εδώ και χρόνια μια γειτονιά στο κέντρο της πόλης με ζωντανή ιστορία, με αναφορές που έπαιξαν σημαντικό ρόλο στη διαδρομή της σύγχρονης κοινωνικής και πολιτικής ζωής, της κριτικής σκέψης, των κοινωνικών και πολιτικών κινημάτων, της διακίνησης ιδεών, του ριζοσπαστικού λόγου, της αμφισβήτησης και της αντίστασης, χώρος γνήσιας έκφρασης καλλιτεχνικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων απέναντι και κόντρα στο κυρίαρχο ρεύμα.

Το σωματείο μας, εδώ και περίπου 30 χρόνια, ζει και αυτό στην περιοχή των Εξαρχείων. Σε κάθε τετράγωνό της υπάρχει ένα βιβλιοπωλείο, ένας εκδοτικός οίκος ή ένα τυπογραφείο. Συνελεύσεις, εκδηλώσεις, ομιλίες και προβολές ταινιών έχουν γίνει σε κλειστούς και ανοιχτούς χώρους της, ενώ επιπλέον τη διασχίζουμε για να πάμε (ή. ακόμα καλύτερα, να φύγουμε) από τη δουλειά μας. Ακόμα και συνάδελφοι που εργάζονται αλλού χρειάζεται να περάσουν τακτικά από αυτήν στην εργασιακή τους καθημερινότητα. Ο χώρος των Εξαρχείων είναι και χώρος δικός μας.

Ως εργαζόμενοι έχουμε βρεθεί πολλές φορές αντιμέτωποι με τη φρίκη της εκμετάλλευσης που τα αφεντικά μας προσπαθούν να κρύψουν με όμορφες φράσεις, όπως «μπόνους παραγωγικότητας», «ανταποδοτικότητα», «ευέλικτα ωράρια», «κινητικότητα». Με αυτή μας την εμπειρία, καμία εντύπωση δεν μας προκαλεί ούτε η «ανάπλαση», ούτε ο «εξωραϊσμός» ή η «αξιοποίηση» που εξελίσσεται στην περιοχή μας. Ξέρουμε ποιος θα επωμιστεί το κόστος και πού θα πάνε τα κέρδη.

ΟΙ ΧΩΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ, ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΙΔΙΩΤΙΚΑ

Η καταστροφή της μοναδικής πλατείας της περιοχής, δεν είναι η αρχή, αλλά το τελευταίο (;) βήμα διάλυσής της. Με αφετηρία την άνοδο των ενοικίων και την «τουριστική αξιοποίηση» των κατοικιών από εταιρείες, ακολουθούμενη από τη συστηματική αδιαφορία όλων απέναντι στα παράπονα των κατοίκων, καταλήγουμε στη σημερινή καταστροφή.

Λίγη (ή και καθόλου) σημασία δεν δόθηκε στο προηγούμενο σχέδιο για τη δημιουργία του σταθμού, καθώς αντιβαίνει τον κεντρικό (για κράτος και επενδυτές) στόχο, που είναι η τουριστοκοποίηση και η εκμετάλλευση της περιοχής. Δέντρα ξηλώνονται, δημόσιοι χώροι αποκλείονται και η περιοχή γύρω από την πλατεία θα θαφτεί τα επόμενα χρόνια σε τόνους σκόνης, μέχρι να φύγουν όσοι άνθρωποι απέμειναν και να κλείσει και το τελευταίο μαγαζάκι, ώστε να μείνει το πεδίο ελεύθερο για «αξιοποίηση». Το μετρό στη συγκεκριμένη πλατεία δεν έρχεται να εξυπηρετήσει κοινωνικές ανάγκες, αλλά τους σχεδιασμούς πολιτικών και οικονομικών συμφερόντων.

Παράλληλα, ο λόφος του Στρέφη υπό διωγμό και σειρά παίρνουν και άλλοι ανοικτοί και ελεύθεροι χώροι και πάρκα. Το ξήλωμα δέντρων και βλάστησης βαφτίζεται αντιπλημμυρικό έργο κόντρα σε κάθε λογική και πίσω από τα έργα βρίσκει κανείς κτηματομεσιτικές εταιρείες επενδύσεων που έχουν εργολαβικά αναλάβει το έργο, φυσικά χωρίς διαγωνισμό.

Συντονισμένες κινήσεις καταστροφής σε ζωντανό κομμάτι της πόλης, που συναντιέται, συζητά, οργανώνεται. Εδώ βρίσκονται εργασιακοί χώροι, κατοικίες, πανεπιστημιακές σχολές, φροντιστήρια, χώροι ψυχαγωγίας, αλλά και χώροι σωματείων, κοινωνικών-ταξικών συλλογικοτήτων, αυτοοργανωμένων εγχειρημάτων, πολιτικών ομάδων και οργανώσεων.

Η πραγματικότητά μας βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με την εικόνα που λυσσαλέα επιδιώκουν να δημιουργήσουν οι πολιτικές και οικονομικές ελίτ, χρησιμοποιώντας τους μηχανισμούς τους (καθεστωτικούς και κατασταλτικούς) εδώ και παρά πολλά χρόνια προκειμένου να κάμψουν κάθε φωνή συλλογικής αντίστασης και διεκδίκησης που δεν εντάσσεται στη δική

τους λογική.

«ΚΑΝΕΤΕ ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΗΝ ΑΣΠΙΔΑ ΣΑΣ ΝΑ ΜΠΩ ΝΑ ΠΑΡΩ ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ;»

Το πράσινο των δέντρων έχει αντικατασταθεί από το πράσινο των ΜΑΤ, καθώς κράτος και αφεντικά προσπαθούν να επιβάλουν με τη βία τον σχεδιασμό τους. Κάθε μέρα η περιοχή κατακλύζεται από πλήθος πάνοπλων αστυνομικών, με πρόσχημα τη φύλαξη των λαμαρινών. Οι προκλητικές συμπεριφορές και οι εκφοβιστικοί έλεγχοι στους ανθρώπους που απλώς ζουν στον τόπο τους γίνονται καθημερινό φαινόμενο. Μια ολόκληρη γειτονιά σε επιτήρηση, επειδή διεκδικεί το αυτονόητο: το δικαίωμά της στην πόλη.
Η κατάσταση είναι εξοργιστική και σαν κερασάκι στην τούρτα συνειδητοποιεί κανείς το υπέρογκο κόστος της ενέργειας αυτής, την ίδια στιγμή που οι μισθοί μας αδυνατούν να μας εξασφαλίσουν τα βασικά και το κράτος μάς εμπαίζει με επιδόματα. Ωστόσο, για τα κέρδη των ιδιωτών φαίνεται πως δεν λυπάται να βάλει το χέρι στην τσέπη.

ΚΑΤΙ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΑΠΟ ΜΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ

Αυτό που εξελίσσεται είναι προφανές ότι δεν αφορά μόνο την περιοχή και δεν σταματά εδώ. Κάθε δημόσιος χώρος είναι γι’ αυτούς ευκαιρία εμπορικής εκμετάλλευσης, κι αν αυτό δεν είναι δυνατό, όπως στην περίπτωση των ελεύθερων χώρων των πανεπιστημίων, επιθυμούν τον πλήρη έλεγχό του. Αυτές οι ενέργειες δεν είναι ασύνδετες και άσχετες μεταξύ τους, αλλά αποτελούν την υλοποίηση του νέου σχεδιασμού. «Αν όχι εμείς, κανείς», αυτό φαίνεται να είναι το νέο δόγμα και δεν στερούνται αυταρχισμού και βαναυσότητας για να το καταστήσουν πραγματικότητα.

Ως εργατικό σωματείο, θεωρούμε ότι η συζήτηση αυτή μας αφορά, και όχι μόνο επειδή έτυχε να στεγαζόμαστε στην περιοχή. Οι ζωές μας δεν είναι μια διαδρομή «σπίτι-δουλειά», οι χώροι στους οποίους κινούμαστε είναι και δικοί μας, επειδή ζούμε μέσα σ’ αυτούς.

Για εμάς είναι εξίσου επιβαρυντικό το καθημερινό μας «ξεζούμισμα» στη δουλειά, όσο και το επιχειρούμενο «ξεζούμισμα» του δημόσιου χώρου. Και τα δυο καταλήγουν, από διαφορετικές διαδρομές, στην απαξίωσή μας. Με αυτές τις διαδικασίες αυτό που στην πραγματικότητα γίνεται είναι να μετατρέπεται το δικαίωμα όλων στην αναψυχή σε προνόμιο για λίγους.

Απέναντι σε αυτή τη ζοφερή κατάσταση οι εργαζόμενοι και τα σωματεία μας δεν θα μείνουμε απαθείς και φοβισμένοι.
Καλούμε τις συναδέλφισσες και τους συναδέλφους να συμμετάσχουμε ενεργά στην

προγραμματισμένη διαδήλωση για την υπεράσπιση της πλατείας. Παράλληλα, απευθύνουμε το κάλεσμα και στα υπόλοιπα εργατικά σωματεία. Η υπόθεση δεν αφορά μόνο τους κατοίκους, αλλά όλους. Η αλληλεγγύη θα νικήσει.

ΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 24/9, στις 18:00 ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ (ΠΑΤΗΣΙΩΝ)

ΟΧΙ ΜΕΤΡΟ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ